

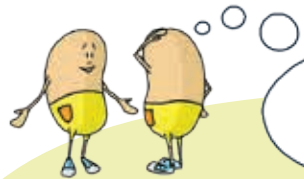
MOKYKIS MOKYTIS

KLAUSYK!

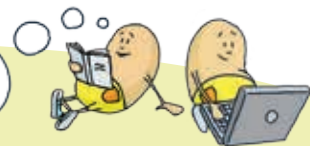
- ▶ Atidžiai klausykis.
- ▶ Ko nors nesupratęs, drąsiai klausk.
- ▶ Klausykis aktyviai (rodyk dėmesį, pritark ar nesutik gestais, žodžiais, mimika).

KALBĖK!

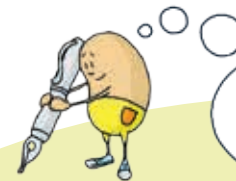
- ▶ Stenkis kalbėti taisyklingai.
- ▶ Domėkis retesniais žodžiais ir posakiais, išsiaiškink, ką jie reiškia, ir vartok juos.
- ▶ Mokykis kalbėti nuosekliai (remkis atraminiais žodžiais, klausimais, kurk įvykio pradžią ir pabaigą).

SKAITYK!

- ▶ Prieš skaitydamas tekstą su draugais aptark jo pavadinimą, paantraštę, iliustracijas ir kt.
- ▶ Pasirink savo jėgas atitinkantį tekstą vadovėlyje duota tema.
- ▶ Atidžiai perskaityk tekstą keletą kartų.
- ▶ Mokykis atpasakoti tekstą remdamasis pabrauktais žodžiais.
- ▶ Pagalvok, ar gali atsakyti į klausimus, pateiktus prieš tekstą ar po jo.
- ▶ Įvardyk perskaityto teksto veikėjus.

RAŠYK!

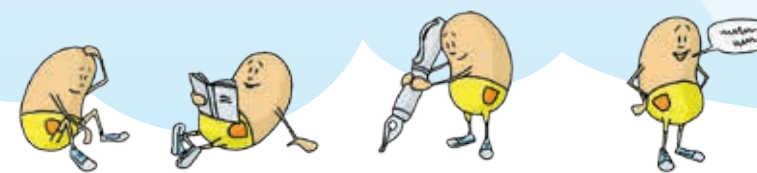

- ▶ Mokykis kurti kvietimą, skelbimą, sveikinimą.
- ▶ Prieš rašydamas rašinį gerai pagalvok, kokia bus jo tema, veikėjai, veiksmo laikas, vieta...
- ▶ Nepamiršk rašiniui sugalvoti pavadinimo, o rašydamas laišką – kreipinio ir laiško pabaigoje pasirašyti.
- ▶ Kiekvieną rašinio dalį rašyk naujoje eilutėje.
- ▶ Naudokis draugų (mokytojo, tėvų) pagalba, pataisyk ir (ar) papildyk rašinį, ištaisyk rašybos klaidas.
- ▶ Stenkis rašyti tvarkingai, įskaitomai.

ĮSIVERTINK!

- ▶ Ką nauja sužinojai? (*Sužinojau, kad...*)
- ▶ Kas geriausia pavyko? (*Man pavyko...*)
- ▶ Kuo galėtum pasidžiaugti? (*Smagu, kad... Džiaugiuosi, nes... Labiausiai nudžiugino... ir pan.*)

► Kas buvo Tobijas?

TOBIJAS IR DIDYSIS – APČI! – ČIAUDULYS

Kartą Tobijas ėjo keliu. Švietė saulutė, giedojo paukšteliai, net medžio lapeliai nejudėjo. Vėjo apskritai nebuvo – turbūt prigulė pailsėti.

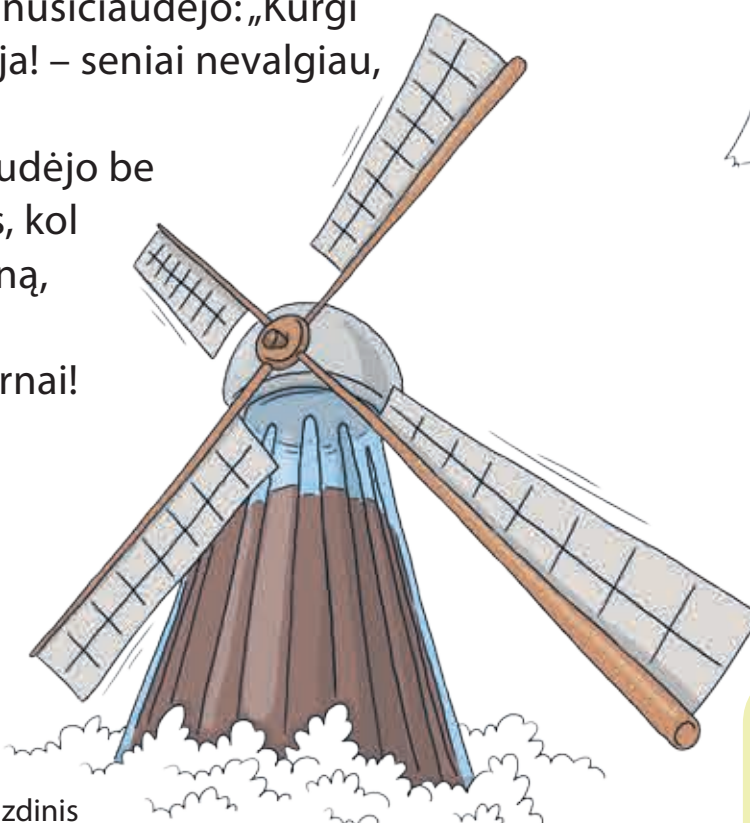
Staiga Tobijui panižo nosis ir jis – APČI! – nusičiaudėjo: „Kurgi dabar, vasarą, aš galėjau peršalti? Ledų – deja! – seniai nevalgiau, nesuprantu...“

Čiaudėjimas nesiliovė. „APČI! APČI!“ – čiaudėjo be paliovos. Taip ir ėjo meškiukas čiaudėdamas, kol tulumoje, kalno viršūnėje, išvydo vėjo malūną, kurio sparnai lėtai sukosi. Kuo labiau artėjo Tobijas prie malūno, tuo greičiau sukosi sparnai!

– Kaip jie – APČI! – tie sparnai
– APČI! – gali suktis – APČI! APČI! –
JEIGUVISAINEPUČIAVĖJAS! – paskutiniąją sakinio dalį Tobijas berte išbėrė, kad jo nepertrauktų čiaudulys.

Be atvangos čiaudėdamas, ašarodamas Tobijas įėjo į malūno kiemą ir...

Juris Zvirgzdinis

- Su draugu sukurkite, ką pamatė Tobijas.
- Išsiaiškinkite, ką reiškia pabraukti žodžiai.

Kar|tą To|bi|jas ė|jo ke|liu. Pra|dė|jo čiau|dė|ti.
Iš|vy|do vė|jo ma|lū|ną. Jo kie|me pa|ma|tė nyk|štu|kus.

- Ką nykštukai malė?

ČIAUDULYS

Jei noselėn tau įlįs
Tas begėdis čiaudulys,
Tai, protingi žmonės sako,
Reiks pauostyti česnako.

Užsitęsusi sloga,
Tai nemaloni liga.
Nesunki, tik panaši...
Oi, atsiprašau...

APČI!

Violeta Palčinskaitė

- Kas sukelia čiaudulį?
- Rask eilėraštyje panašiai skambančias eilučių pabaigas. Žodžių poras perskaityk.

- Iš pirmų trijų sakinių 40 psl. išrašyk žodžius, kuriuose yra balsė u.
- Sugalvok ir parašyk po žodį su šiais skiemenimis: mu, mū, ru, rū, lu, lū.

u–ū

PERSKAITYK.

KAIP ŽMOGUS IR VELNIAS BATUS SIUVO

Kartą suderėjo žmogus su velniu, kuris greičiau batus pasiūs. Pradėjo siūti.

Žmogus ima trumpą siūlo galiuką. Tą susiuvęs dar prisiduria. Velnias galvoja gudriau padarys. Įsivėrė ilgiausią siūlą ir siuva. Perveria per odą ir bėga į kitą namo galą, kad visą siūlą ištrauktų. Taip kokius tris kartus sulakstė. O žmogus ir batus pasiuvo.

Taip žmogus laimėjo derybas su velniu.

▶ Atlik užduotis pratybų sąsiuvinyje.

- ▶ Kaip atrodė velnias? O žmogus?
- ▶ Kokius batus jie siuvo?

PASIRUOŠK!

- ▶ Dar kartą perskaityk pasaką.
- ▶ Įvardyk pasakos veikėjus.
- ▶ Pasakyk, koks įvykis svarbiausias.
- ▶ Nuo ko viskas prasidėjo ir kuo viskas baigėsi?
- ▶ Dar kartą perskaityk pabrauktus pasakos žodžius. Pasistenk juos prisiminti.
- ▶ Atlik užduotis pratybų sąsiuvinyje.

DĖMESIO!!

Atpasakojant svarbu:

TIKSLUMAS

ĮVYKIŲ SEKA

PRADŽIA

ĮVYKIS

PABAIGA

ĮSIVAIZDUOK.

KURK!!!

- ▶ Parašyk atpasakojimą „Kaip žmogus ir velnias batus siuvo“. Nepamiršk parašyti pavadinimo.
- ▶ Pradžią, įvykį ir pabaigą pradėk rašyti naujoje eilutėje.
- ▶ Pasidžiauk savo atpasakojimu!

EN DEN DŪ – skaičiuotė – dažnai beprasmių žodžių virtinė, sakoma išsiskaičiuojant, kam pradėti žaidimą.

► Rask kiekvienos skaičiuotės pradžiai tinkamą pabaigą.

En den dū,
Papar mali ū,

Viens, du, trys,
Eina traukinys.

Do, re, mi, fa, sol, la, si,
Laukė katinas taksi.

Lepečkojai meškinai
Laižo medų dovanai.

Eiki, eiki per miškus,
Kol atrasi du takus,

Vienu eisi – pagirys,
Kitu eisi – vilks prarys.
Bėk!

Izar mali, papar mali,
Ir išeini tu.

Kas tą traukinį pavys?
Jis.

Kas tuos meškinus nuvys,
Tas tą medų išlaižys.
Tu!

Kam tau, katine, taksi,
Kad dar mažas tu esi?

- Kam reikalingos skaičiuotės?
- Pasirink vieną tau patikusią skaičiuotę. Išsiskaičiuokite su draugu ir nuspręskite, katras turėtų pasiūlyti žaidimą.

► Kokių dar žinai skaičiuočių?

- Prisimink, kad skaičiuotė užrašoma kaip eilėraštis – posmeliu. Pasirink vieną skaičiuotę ir nurašyk.

